Μια καλοστημένη παράσταση

«Airport Direct» του Μαρκ Καμολέτι από το Θέατρο Ένα

Ψευδαίσθηση θα ήταν να πιστεύω ότι διαθέτω τόσο σταθερό αναγνωστικό κοινό που δεν μπορώ να επιτρέψω στον εαυτό μου κάποιες επαναλήψεις και αυτοδανεισμούς. Γι' αυτό, σχολιάζοντας έργα που εύκολα επιδέχονται κατηγοριοποίησης και που όμοιά τους έχω ήδη περιγράψει, κατά κάποιο τρόπο αναγκάζομαι να επαναλάβω την προσπάθεια να διατυπώσω μέσα από μια σταθερή φόρμουλα τα ειδοποιά χαρακτηριστικά της κατηγορίας. Τα πιο πάνω γράφονται με την αφορμή της παράστασης «Airport Direct» του Θεάτρου Ένα, ή, μάλλον, του έργου του Μαρκ Καμολέτι «Boeing-Boeing», στο οποίο βασίζεται. Είμαι σίγουρη ότι ένα έμπειρο θεατρικό κοινό θα μπορέσει να θυμηθεί αρκετά έργα που ταξινομούνται ως μπουλβάρ, ή φαρσοκωμωδία, ή κωμωδία καταστάσεων, και που ταιριάζουν στην εξής γενικευμένη περιγραφή. Ο κεντρικός ήρωας βρίσκεται σ' ένα χώρο κεντρικό και ανοιχτό, όπου διαδραματίζονται οι προορισμένες προς κοινή θέαση σκηνές του έργου. Στο χώρο αυτό υπάρχουν πόρτες, πολλές πόρτες, που οδηγούν σε χώρους, ο μόνος λειτουργικός ρόλος των οποίων είναι να εξαφανίζουν τα πρόσωπα του έργου που είτε δεν πρέπει να δουν κάτι που διαδραματίζονται στον κεντρικό χώρο, είτε δεν πρέπει να συναντηθούν μεταξύ τους. Η τελική συνάντηση όλων σημαίνει την οριστική κωμική επίλυση των παρεξηγήσεων. Ο χρόνος σε τέτοιου είδους έργα αφιερώνεται στις προσπάθειες του κεντρικού ήρωα και των βοηθητικών του προσώπων να μην επιτρέψει (πριν από την ώρα) το ταυτόχρονο άνοιγμα των θυρών και τη συνάντηση των κρυμμένων πίσω απ' αυτές ατόμων τα οποία συνήθως συνδέονται μ' εκείνον με όμοιες λειτουργίες (πιο συχνά, πρόκειται για ερωτικές σχέσεις και οι «κρυμμένοι /ες» είναι εν αγνοία ερωτικοί /-ες αντίζηλοι) Ο ρυθμός με τον οποίο ανοιγοκλείνουν οι πόρτες γίνεται όλο και πιο γρήγορος, και ο κεντρικός ήρωας όλο και πιο... λαχανιασμένος. Έργα αυτής της κατηγορίας πρέπει να είναι καλογραμμένα και να έχουν γερή κατασκευή, αλλιώς δεν θα λειτουργήσει το μοντέλο. Πρέπει επίσης να έχουν την ικανότητα ν' αυξάνουν, παράλληλα με τους ρυθμούς δράσης, και τα γράδα του γέλιου, αλλιώς... οι πόρτες θα χτυπούν μέσα στη σιωπή των θεατών.

Στην παράσταση του Ένα αναδεικνύονται τα θετικά στοιχεία του έργου του Καμολέτι (που είναι, θα συμφωνήσετε, κλασικό δείγμα της κατηγορίας που περιγράψαμε). Η παράσταση του Αντρέα Χριστοδουλίδη είναι καλοστημένη. Το ύφος της είναι ανάλογο με το είδος της, με την εποχή κατά την οποία γράφτηκε, και με τη στυλιστική του ... επαγγέλματος των τριών αεροσυνοδών (είναι αυτές που δεν πρέπει να βρεθούν ταυτόχρονα στο ίδιο χώρο). Το παιχνίδι των έξι προσώπων του έργου έχει ρυθμό και κωμική κλιμάκωση. Ίσως το μόνο στοιχείο που δεν συμβάλλει στο κωμικό κρετσέντο είναι το γεγονός ότι στις εναλλασσόμενες εμφανίσεις των τριών αεροσυνοδών-ερωμένων η Γερμανίδα αεροσυνοδός (Βαρβάρα Λάρμου) δεν μπορεί (ενώ οφείλει , σύμφωνα με το σχέδιο του συγγραφέα) να ανεβάσει πιο ψηλά τον πήχη μετά από την αρκετά καλή Γιόλα Κλείτου (Αμερικάνα αεροσυνοδός) και την εξαιρετική Μαργαρίτα Ζαχαρίου (Γαλλίδα αεροσυνοδός). Το επιπρόσθετο κωμικό εφέ, που προκύπτει από τη σύγκριση των τυποποιημένων εθνικών συμπεριφορών των τριών γυναικών, απαιτεί επιπρόσθετη υποκριτική προσπάθεια από τις τρεις ηθοποιούς, και η Μαργαρίτα Ζαχαρίου φτιάχνει μια πολύ πετυχημένη μορφή.

Από τα πρόσωπα του «ανοιχτού χώρου», απ' αυτούς που λαχανιάζοντας διεκπεραιώνουν το παιχνίδι με τις πόρτες, ο Σωτήρης Μεστάνας αποδομεί σταδιακά τον αρχικά κομψό και άνετο Μπερνάρντ του με επαγγελματική σιγουριά και ευστοχία, η Έρικα Μπεγέτη δημιουργεί ωραίο τύπο - την μπερδεμένη στους λαβύρινθους της διεθνούς κουζίνας οικιακή βοηθό Μπέρθα, αλλά την κυρίως κωμική απόλαυση προσφέρει στους θεατές ο Νικόλαος Κουρουμτζής. Με το ρόλο του επαρχιώτη Ρομπέρτ ο Κουρουμτζής κάνει πολύ εντυπωσιακή δήλωση των υποκριτικών του ικανοτήτων. Βρίσκει μικρές λεπτομέρειες της συμπεριφοράς του ήρωά του, τις σερβίρει χωρίς να υπερβάλλει, έχει αίσθηση μέτρου, τόσο σημαντική ιδιαίτερα στην κωμική υποκριτική.

ΝΟΝΑ ΜΟΛΕΣΚΗ

Στην παράσταση αναδεικνύονται τα θετικά στοιχεία του έργου του Καμολέτι. Η παράσταση του Αντρέα Χριστοδουλίδη είναι καλοστημένη. Το ύφος της είναι ανάλογο με το είδος της, με την εποχή κατά την οποία γράφτηκε, και με τη στυλιστική του... επαγγέλματος των τριών αεροσυνοδών

Μετάφραση: Ανδρέας Αραούζος. Σκηνοθεσία: Αντρέας Χριστοδουλίδης. Βοηθός σκηνοθέτη: Μύρια Ιωάννου. Σκηνικά/κοστούμια: Μαρία Χατζηκλεάνθους. Σχεδιασμός φωτισμού: Αντρέας Χριστοδουλίδης. Παίζουν: Σωτήρης Μεστάνας, Μαργαρίτα Ζαχαρίου, Έρικα Μπεγέτη, Νικόλας Κουρουμτζής, Γιόλα Κλείτου, Βαρβάρα Λάρμου.